
29-04-2016 ఉదయము మురళి ఓంకాంతి “బాప్పడాడా” మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - తండ్రిసమానము లవీల్ (అత్యంత ప్రియము)గా

తయారుయేందుకు స్వయాస్ని ఆత్మ జిందువుగా భావించి జిందుమైన తండ్రిని స్పృతి చేయండి”

ప్రీతు:- ప్రీతిలో ఉండేందుకు గుప్తమైన, తీవ్రమైన పరిశ్రమను ప్రతి పుత్రుడూ చేయాలి, ఎందుకు? నమూ:- ఎందుకనగా స్పృతి చేయకుంటే ఆత్మ విషాదాత్మ నుండి పుణ్యత్వగా తయారవులేదు. గుప్త స్పృతిలో ఉండి దేహి అభిమానులుగా అయినప్పుడే వికర్షలు వినాశమౌతాయి. ధర్మరాజు సిక్షలనుండి తప్పించుకొను సిథినము కూడా బాబా స్పృతియే. ప్రీతిలోనే మాయా తుఫాన్లు విఫులులను కలిగిస్తాయి. అందువలన స్పృతి చేసేందుకు గుప్త శ్రమ చేయండి. అప్పుడే లక్ష్మినారాయణుల వలె లవీలుగా తయారవుగలరు.

పాట:- ఓం నమః శ్శివాయః.....

ఓంకాంతి. ఈ మహిమ అందల తండ్రిది. భగవంతుడు అనగా తండ్రిని స్పృతి చేస్తారు. వాలని తల్లి-తండ్రి(మాత-పితా) అని అంటారు కదా. గాడ్ఫాదర్ అని కూడా అంటారు. మనుష్యులేవరలకి గాడ్ఫాదర్ అని అనరు. లాకిక తండ్రిని కూడా బాబా లేక తండ్రి అని అంటారు. లాకిక తండ్రి అని ఎవరిని ఆంటారో వారు కూడా విశర్లాకిక తండ్రినే స్పృతి చేస్తారు. వాస్తవానికి స్పృతి చేసేది ఆత్మ, లాకిక తండ్రిని స్పృతి చేసేది కూడా ఆత్మయే. కాని ఆత్మలకు తమ రూపము, కర్తవ్యముల గులంచి తెలియదు. ఆత్మ స్వయమును గులంచే తెలుసుకోకవితే గాడ్ఫాదర్ను ఎలా తెలుసుకుంటుంది ! తమ తమ లాకిక తండ్రి గులంచి అయితే అందలకి తెలుసు. అతని నుండి వారసత్వము లభిస్తుంది, లేకుంటే ఎందుకు స్పృతి చేస్తారు ! విశర్లాకిక తండ్రి ద్వారా కూడా వారసత్వము తప్పక లభిస్తూ ఉంటుంది. “ఓ గాడ్ఫాదర్” అని అంటారు. వాలని నుండి దయ, క్షమ కీరుతుంటారు ఎందుకనగా విషాదాలు చేస్తూ ఉంటారు. ఇది కూడా త్రామాలో నిర్ణయించబడి ఉంది. కాని ఆత్మను గులంచి, పరమాత్మను గులంచి తెలుసుకోవడం చాలా కష్టమైన (డెఫికల్టె) విషయము. సులభములో సులభమే కాక కష్టములో కష్టమైనది. భలే సైన్స్ (విజ్ఞానము) ఎంతగా నేర్చుకొని చంద్రుని వరకు వెళ్ళగలిగినా ఈ (మహా)జ్ఞానము ముందు అది తుచ్ఛమైనది. స్వయాస్ని మరియు తండ్రిని తెలుసుకొనుట చాలా కష్టము. బి.కె. లు అని పిలవబడుతున్న పిల్లలు కూడా మొదట స్వయాస్ని ఆత్మ అని నిష్ఠయము చేసుకోవాలి. నేను ఆత్మ జిందువును, మా తండ్రి కూడా జిందువే - ఈ విషయాలు మల్లివాణితారు. ఇది కష్టమైన సట్టెట్. స్వయాస్ని ఆత్మ అని మల్లివాణితే తండ్రిని స్పృతి చేయుట కూడా మల్లివాణితారు. దేహి అభిమానులుగా అయ్యే అభ్యాసము లేదు. ఆత్మ ఒక జిందువు. అందులోనే 84 జన్మల విషాది నిండి ఉంది. ఆత్మనైన నేను భన్న భన్న శరీరాలను తీసుకొని విషాది చేస్తున్నాను అనే విషయాస్ని మాటిమాటికి మల్లివాణితారు. ముఖ్యముగా ఈ విషయాన్నే అర్థము చేసుకోవాలి. ఆత్మ - పరమాత్మలను గూళ్లి అర్థం చేసుకోవడం తప్ప మిగిలిన జ్ఞానమంతా అందల బుట్టలో సహజిగా వస్తుంది. మనము 84 జన్మలు తీసుకుంటాము, సుధ్యవంతియులుగా, చంద్రవంతియులుగా..... అవుతాము. ఈ చక్కమైతే చాలా సులభమైనది. అంతా అర్థము చేసుకుంటారు. కాని స్వయాస్ని ఆత్మగా నిష్ఠయము *

 విషయము. క్రిదైనా ఒక పనిని ప్రారంభించునప్పుడు స్తంథిత్ గుర్తును ప్రాస్తిరు. ఇది సత్త, తేత, పైన ఉండేది చిన్న సంగమయుగము. మొదట స్వయాపి ఆత్మగా భావించి తండ్రిని స్ఫురి చేస్తూ ఉన్నప్పుడే శాంతి వ్యాపిస్తుంది. యోగము ద్వారా వికర్షలు వినాశనహౌతాయి. ప్రపంచమంతా ఆత్మ-పరమాత్మల గులంచి మర్మాశియింది. కొంతమంచి పరమాత్మ వేలాది సూర్యుల కంటీ తేజోమయము(హాజారో సూర్యోనే తేజోమయ్.....) అని అంటారు కాని ఇది ఎలా సాధ్యమౌతుంది! ఆత్మనే పరమాత్మ అన్నప్పుడు రెండూ ఒకటి అని అర్థము కదా. చిన్న పెద్ద తేడా ఏమీ ఉండదు. తీసిని గులంచి కూడా అర్థము చేయించాలి. ఆత్మ రూపము జిందువు. ఆత్మనే పరమాత్మ అయితే పరమాత్మ కూడా జిందువే కదా. ఇందులో తేడా ఏమీ ఉండదు. అందరూ పరమాత్మలే అయితే అందరూ రచయితలే అవుతారు. సర్వుల సధ్యతిడాత ఒక్క తండ్రి కదా. విషితే మిగిలిన వాలికంతా వాలి వాలి విషితులు లభించాయి. ఇది బుధ్యాలో కూర్చోబెట్టి అర్థము చేయించవలసిన విషయము. తండ్రి అంటున్నారు - నన్న స్ఫురి చేస్తే తుప్ప వచిలిపిషితుంది. ఇది శ్రమతో కూడిన పని. అర్థకల్పము నుండి దేవరోభమానులుగా ఉన్నారు. సత్తయుగములో దేహి అభిమానులుగా ఉన్న తండ్రి గులంచి తెలియదు. జ్ఞానము కూడా తెలియదు. ఇప్పుడు మీకు లభించే ఈ జ్ఞానము అర్థశ్శమైపిషితుంది. అచ్చట కేవలం నేను ఆత్మను, ఒక శరీరమును వచిలి మరొక శరీరమును తీసుకుంటాను అని మాత్రము గుర్తుంటుంది, విషితును అభిసయిన్నారు. ఇందులో చింతించే విషయము ఏముంది? ప్రతి ఒక్కరు తమ తమ విషితును అభిసయించాల్సిందే. ఏడ్చినందున ఏమౌతుంది? తెలిపిస్తే కొణ్ణిగా తెలుసుకున్నా శాంతి లభిస్తుంది. స్వయము అర్థము చేసుకుంటే, ఇతరులకు కూడా తెలుపుతారు. పెద్దవారు ఓదారున్నా ఉంటారు, ఏడ్చితే వాపసు వస్తారా ?!!!! అని సముదాయిన్నారు. శరీరము వచిలి ఆత్మ వెళ్ళిపోయింది, ఇందులో ఏడ్చే విషయమేముంది? అజ్ఞానములో కూడా ఇలాగే భావిన్నారు కాని వాలికి ఆత్మ, పరమాత్మల గులంచి ఏమియూ తెలియదు. ఆత్మ పై తుప్ప ఏర్పడింది. వారు ఆత్మ సిద్ధేపమని భావిన్నారు. ఇవన్నీ చాలా సుఖమైన విషయాలు. చాలా మంది పిల్లలు స్ఫుర్తి చేయరని తండ్రికి తెలుసు. కేవలము తెలియజేసినందున ఏమి లభిస్తుంది? చాలా ప్రభావితమైనారని అంటారు. కాని దాని వలన వాలికి ఏ మేలూ జరగదు. ఆత్మ - పరమాత్మల గులంచి తెలుసుకుంటేనే అప్పుడు మేము వాలి పిల్లలమని తెలుసుకుంటారు. ఆ తండ్రి పతితమావనులు. వారు వచ్చి మనలను దుఃఖము నుండి విడిపిస్తారు. వారు కూడా జిందువే, తండ్రిని నిరంతరము స్ఫుర్తి చేయాల్సి వస్తుంది. చలత్త - భూగోళాలను తెలుసుకొనుట పెద్ద విషయము కాదు. భలే తెలుసుకొనుటకు వస్తారు కాని నేను ఆత్మను అనే స్థితిలో తత్త్వరూలై ఉండాలి. ఇందులోనే శ్రమ ఉంది. ఆత్మ, పరమాత్మల విషయము మీకు కూడా తండ్రి వచ్చి అర్థము చేయాల్సిరు. స్ఫుర్తిచక్కమైతే చాలా సులభము. కూర్చుంటూ లేస్తూ వీలైనంత ఎత్తువ సమయము ఆత్మభమానిగా ఉండేందుకు శ్రమ చేయాలి. దేహిఅభిమానులు చాలా శాంతిగా ఉంటారు. సైలెస్సులోనికి వెళ్ళాలని వాలికి తెలుసు. నిరాకార ప్రపంచములో విరాజమానమవ్వాలి. ఇప్పుడు మన వాత్సల్య పూర్తి అయింది. తండ్రి రూపము చిన్న జిందువు అని అర్థము చేసుకుంటారు. వారు పెద్ద శివలింగమేమీ కాదు, బాబా చాలా చిన్నగా ఉంటారు. వారే సర్వుల సధ్యతిడాత. వారే జ్ఞానసాగరులు. ఆత్మనేన నేను కూడా ఇప్పుడు జ్ఞానసంపన్నంగా అవుతున్నాను ఇటువంటి చింతన జలగితే ఉన్నత పదవి వాందుతారు. ప్రపంచములోని వారేవ్వలకీ ఆత్మ - పరమాత్మల గులంచి తెలియదు.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, భావదాదాల ప్రియస్సితులు మియు గుడిమాచ్చంగి

ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్క.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:-

వరదానము:- “ఆలోచనకు (సంకలనానికి), కర్తృత్వ గల అంతరాన్ని అంతము చేస్త

స్వాధీనవర్తక సం విశ్వాధీనవర్తక భవ ”

సంస్కరము, స్వభావము, మాట, సంపర్కాలు ఏపైనా యథార్థమైనవిగా తాక వ్యక్తమైనవిగా ఉన్నాయో, ఆ వ్యక్తాన్ని పరివర్తన చేసే మెఫినలీసి (యంత్రాలను) వేగవంతం చేయండి. సంకల్పమొగుస్తునే చేసుయ్యాలి..... అప్పుడు విశ్వపరివర్తన చేసే మెఫినలి వేగవంతమౌతుంది. ఇప్పుడింకా నీపవనకు నిమిత్తమైన ఆత్మల ఆలోచనలకు, కర్మలకు అంతరము తనిపిస్తూ ఉంది. ఈ అంతరాన్ని అంతము చేయండి. అప్పుడు స్కపరివర్తకుల నుండి విశ్వపరివర్తకులుగా తాగలరు (అవు)తారు).

స్టోర్స్:- “జీవితములో అనుభూతిని కనుక్కగా ప్రాప్తి చేసుకొన్న వారే ఆందరి కంటే

ಅರ್ಥವ್ಯವಹಂತುಲು. ”